

מאורות אל העבר

ג אייר תשג | 08/05/1943

מילא 18

שלושה שבועות לאחר תחילת המרד, סגרו הכוחות הנאציים על הבונקר ברחוב מילא 18 שבגטו ורשה החרב. שלוש מאות לוחמים, מאחרוני הלוחמים שנותרו מהארגון היהודי הלוחם (האי"ל), הסתתרו בבונקר וקיוו למצוא את הדרך ליציאה לצד הארי. כאשר בג' באייר תש"ג (8.5.1943) איתרו הנאצים את המקום, השליכו גז מדמיע לתוך הבונקר ואילצו את הנצורים לצאת. אנילביץ ורבים מלוחמיו העדיפו לבלוע גולות ציאניד ולא ליפול בידי הנאצים. אחרים, ובראשם מרק אדלמן (סגנו של אנילביץ), שמחה רותם וכמה מאנשי הארגון הצבאי היהודי (האצ"י), שלחם במקביל בנאצים, הצליחו להימלט. על חורבות מילא 18 הוקמה לימים אנדרטה המנציחה את המרד ואת גבורת הלוחמים. ספרו של הסופר היהודי האמריקאי ליאון יוריס על המקום, הפך לרב מכר וסיפר לעולם כולו על גבורת הגטו. מרדכי אנילביץ, מי שהנהיג את המרד שפרץ בליל הסדר, הספיק לכתוב לסגנו, יצחק צוקרמן: "חלום חיי קם ונהיה, ראיתי הגנה יהודית בגטו במלוא תפארתה". המרד נכשל. שרידי הלוחמים והאזרחים הובלו לטרבלינקה, אולם בשורת המרד נפוצה על פני העולם כולו ובישרה תקווה וחירות.

מאת לא ידוע - ויקפדיה נחלת הכל

מפת עולם

